

تاثیر انگیزه کار آفرینی بر تمایل به کار آفرینی با توجه به آموزش کارآفرینی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد واحد رشت

حامد مختاری چیرانی *، 180،

1397-6-17

تمایل به کارآفرینی جمع تمایل و فرصت برای کارآفرینی است؛ یعنی افراد زمانی کارآفرین می‌شوند که اولاً به آن تمایل داشته باشند و ثانیاً فرصت انجام دادن آن را نیز داشته باشند. یعنی اگر افراد تمایل کافی نداشته باشند، قطعاً کارآفرین نمی‌شود. در همین راستا تحقیق حاضر با هدف بررسی تاثیر انگیزه کار آفرینی بر تمایل به کار آفرینی با توجه به آموزش کارآفرینی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد واحد رشت انجام شده است. روش تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی است. جامعه آماری این تحقیق شامل دانشجویان ورودی 95، 96 و 97 مقطع ارشد رشته مدیریت دانشگاه آزاد واحد رشت بوده و شیوه نمونه گیری به صورت غیر احتمالی در دسترس است و با استفاده از فرمول کوکران 159 نفر انتخاب شدند. روش جمع آوری داده‌ها در این تحقیق میدانی و ابزار آن پرسشنامه است. جهت تایید روایی پرسشنامه از روش روایی محتوی و جهت تعیین پایایی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده گردید. جهت آزمون فرضیه‌های تحقیق از روش مدل سازی معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار اسمارت پی ال اس نسخه 3 استفاده شد. نتایج نشان داد که انگیزه کار آفرینی و ابعاد سه گانه آن (انگیزه‌های اقتصادی، نیاز به استقلال و نیاز به موفقیت) تاثیر مثبتی بر تمایل به کار آفرینی داشته و آموزش کارآفرینی نیز در مدل نقش تعدیل گر دارد و مدل 5/59 درصد از تمایل به کار آفرینی را تبیین می‌کند.

کلمات کلیدی : انگیزه کار آفرینی، تمایل به کار آفرینی، آموزش کارآفرینی

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)